

Việc Đời Bỏ Qua, Vui Cảnh Già Đang Đến

PHAN ĐIỆN

T trong buổi họp tất niên thường lệ của AHCC Houston TX vào đêm chủ nhật 31-12-1995 tại nhà AH Phan Quang Nam, sau buổi cơm thân mật và hàn huyên tâm sự, một số AH đề nghị tôi viết 1 đề tài để góp vào bản tin AHCC.

Vì hầu hết các AH Houston đều bận rộn công việc. Các AH thấy tôi nay đã giải nghệ buôn bán, đang dưỡng già hời hưu, có nhiều thì giờ rảnh rỗi nên cố ý đẩy việc này qua cho tôi. Thấy khó từ chối nên đành phải nhận lời. Sau một đêm về nhà suy nghĩ, tôi phân vân dusk do, không biết nên chọn đề tài gì đây để cho phù hợp nội dung của bản tin AHCC, vừa có chút ý nghĩa bổ ích. Tôi quyết định lấy đề tài góp 1 vài kinh nghiệm kinh doanh đã qua trên đất Mỹ và dự án dưỡng già mà tôi đang thực hiện ở quê nhà.

Tôi xin tự giới thiệu là một cựu sinh viên khóa 1 KSCC, chế độ mới, niên khóa 1958-1962. Vị Giám đốc Trung tâm QGKT Phú thọ kiêm Giám đốc Công Chánh là KS Kiều lộ niên trưởng Lê Sỹ Ngạc ký vào văn bằng tốt nghiệp. Các vị giáo sư dạy chúng tôi vào thời đó gồm có: GS Phan Đình Tăng; GS Bùi Hữu Lân; GS Dương Kích Nhưỡng; GS Tạ huyền; GS Phạm Hữu Vĩnh; GS Nguyễn Khắc Nhẫn; GS Trần Ngọc Oánh v.v... Các bạn thủ khoa là anh Phạm Lương An hiện đang ở California và anh Phạm hữu Túy hiện đang còn làm việc tại Việt Nam. Cùng khóa với chúng tôi, sau khi ra trường, tiếp tục tu nghiệp tại Hoa Kỳ và đã tốt nghiệp thêm văn bằng Tiến sĩ gồm có anh Nguyễn Thanh Toàn (về địa cơ và nền móng) đang làm việc tại AUSTIN, TX, và anh Trịnh Ngọc Răng (cấu trúc, kết cấu) đang phục vụ tại California. Tổng số sinh viên khóa 1 tốt nghiệp vào tháng 4-1962 độ 25 người mà đa số đã đến được bến bờ tự do. Tại Houston, tôi được sinh hoạt và gặp gỡ với 2 bạn đồng khóa là AH Vũ Kim Chu và AH Nguyễn văn Độ.

Tôi đã vượt biển tìm tự do và đã đến Galang Indonesia vào tháng 6-1980. Sống ở đảo này được 4 tháng thì người em ruột tôi bảo trợ và đưa tôi đến Houston vào 1-10-1980. Vào những ngày đầu, khi vừa mới đặt chân lên đất Mỹ, tôi đã may mắn gặp và tiếp xúc với 2 bạn đồng khóa Nguyễn văn Độ và Vũ Kim Chu. Tôi cũng đã may mắn gặp thêm một số bạn bè đồng nghiệp khác là anh Nguyễn Liêm hiện ở AUSTIN, TX và anh Đồng sỹ Phước đang sinh sống ở Houston. Tất cả các anh ấy đã hướng dẫn, trình bày các kinh nghiệm từng trải. Các anh đã cung cấp một số tài liệu sách vở và khuyến khích tôi nên học lấy văn bằng EIT và PE. Vì vợ con tôi, tất cả còn kẹt lại tại VN, tôi phải đi kiếm việc làm ngay, bất cứ ngành nghề gì cũng được. Rất may mắn cho tôi, sau 1 tháng đặt chân lên đất Mỹ, tôi đã tìm được cùng 1 lúc 2 job. Một job bán hàng UTOTEM từ 11 giờ đêm đến 7 giờ sáng và job thứ 2: họa viên thiết kế, làm ban ngày cho hãng dầu DSI Transport Inc. Vào thời điểm ấy tôi chỉ có được độ 5 giờ để ngủ vì hầu lấy lại sức. Tôi đến Mỹ vào cái tuổi đúng ngũ thập. Mặc dầu tại Việt Nam, tôi đã có được trên 20 năm kinh nghiệm trong ngành xây dựng và cầu đường, song tư xét mình đã lớn tuổi, nếu deo đuổi nghiệp thi cử thì dù có đỗ được PE rồi cũng sẽ khó kiếm được việc làm, nên tôi đã quyết định dành dụm, tiết kiệm tiền bạc để chuẩn bị đi vào thương trường. Công việc bán hàng, làm công tại UTOTEM họ trả được 3.75/giờ; công việc họa viên thiết kế mỗi tháng tôi lãnh được 1,800 USD. Chỉ trong thời gian 2 năm, sau khi đã lo quà cáp nuôi vợ con ở tại VN, trả mọi chi phí tiền thuê nhà và các mục cần

thiết khác, tôi dành dụm được 20,000 USD. Vào tháng 6/1982, tôi bị mất job họa viên. Tháng 9/1982 tôi ra mở tiệm rượu và bắt đầu kinh doanh. Trong thời gian tôi làm việc tại UTOTEM, tôi học hỏi và thực tập được nghề buôn bán tại đất Mỹ. Học được các phương thức căn bản như: tiếp khách, order hàng hóa, thị hiếu của khách hàng, kế toán sổ sách lời lỗ v.v... Tháng 7/1985, sau khi có đủ điều kiện, tôi lại mở thêm 1 tiệm rượu thứ hai và sau đó 1992 tôi khuếch trương thêm 1 tiệm rượu thứ ba. Tất cả đều do vợ con trong gia đình điều khiển quản lý. Có nhiều bằng hữu hỏi tôi giúp ý kiến, kinh nghiệm kinh doanh trên đất Mỹ. Tôi xin tóm tắt đơn giản và chia sẻ một ít kinh nghiệm sau đây. Muốn mở tiệm kinh doanh, theo tôi trước tiên, ta phải hội đủ 3 yếu tố then chốt :

1. Có được địa điểm tốt và có sự nghiên cứu tổ chức chu đáo.
2. Có đầy đủ tài chính, không ỷ lại vào tiền vay mượn.
3. Có đầy đủ nhân sự của mình đứng ra đảm trách.

Sau 2 năm đi làm công và 13 năm làm chủ kinh doanh trên đất Mỹ, tôi đã tự quyết định chấm dứt vào lúc tròn tuổi 65 để chuẩn bị cho kế hoạch hời hưu dưỡng già. Ngồi nhớ lại cách đây 15 năm về trước, lúc còn là 1 cán bộ của khu cầu đường 6 ở Đà Lạt. Những ngày tháng thi đua gian khổ để sớm hoàn thành Cầu Máng Dam Pao thuộc Đức Trọng, tỉnh Lâm Đồng. Thi đua vượt chỉ tiêu kế hoạch đại tu cầu Tân Mỹ quốc lộ Đà lạt, Phan Rang. Ngày cuối cùng công tác ở cầu Đại Ninh nằm trên quốc lộ Đà lạt Sài Gòn, thân hình tôi tiêu tụy chỉ còn lại da bọc xương. Tôi không còn đủ sức chịu đựng nổi sự đói khổ và gian lao. Trong bộ đồ công nhân cầu đường, với tập hồ sơ kỹ thuật thi công đại tu cầu Đại Ninh, tôi bước xuống ghe tại con rạch ở Xóm Củi sau lưng bưu điện quận 5 Sài Gòn-Chợ lớn để tẩu thoát. Thảm thoát mới đó mà tôi đã sống ở đất Mỹ trên 15 năm. Tôi vẫn còn nhớ rõ, ngày bước chân xuống ghe con để đi về hướng Bà Rịa Vũng Tàu; Trời Sài Gòn Chợ lớn đổ mưa tầm tã, sấm sét vang rền, trời mây đen mù mịt. Tôi nầm sát xuống đáy ghe, miệng lâm râm niệm Phật Quán Thế Âm Bồ Tát xin gia hộ. Cầu nguyện cha mẹ tiên tổ linh thiêng che chở hộ trì, để tai qua nạn khói. Tôi đã khóc rất nhiều khi phải tạm xa quê hương, từ giã Tổ quốc, bỏ lại tất cả vợ con, người thân kẻ thuộc. Tôi vẫn tin tưởng và nhủ thầm: "Rồi sẽ có 1 ngày không xa, con sẽ quay về lại đất Mẹ". Cách đây 1 năm, sau lần về làm lễ khánh thành ngôi Từ đường và kỵ cụ Mạ tôi tại Thế chí đồng Thừa Thiên, tôi đã quyết định lập phương án hời hưu dưỡng già tại quê nhà. Ngoài việc thực hiện xong

ngôi Từ đường trên đất Tổ quê Cha, với đầy đủ các tiện nghi ăn ở để mai sau con cháu có dịp quay về cõi hương, tìm lại cội nguồn của Tổ tiên. Tôi lập thêm 1 cơ sở tại Huế, gần bờ sông Đập Đá Văn Dương để có dịp về thăm lại Huế, có nơi ăn chốn ở thoải mái, thuận đường về Thuận An tắm biển phơi nắng, hoặc có thể dùng thuyền nan đi câu cá dọc theo bờ sông Hương, Vỹ Dạ, Đập Đá, Đò Côn. Vì khí hậu của Huế khắc nghiệt và oi bức không thích hợp cho tuổi già, cho nên tôi đã chọn Khánh Hòa làm nơi dưỡng già, an nghỉ hời hưu vào những ngày cuối đời. Đầu năm Ất Hợi, tôi đã xây dựng xong 1 ngôi biệt thự nhỏ nhở ở trong Thành Diên Khánh. Phía trước mặt nhà có hồ sen bán nguyệt thả cá với hòn non bộ cao 1,70 m, xung quanh có 1 vườn trồng đủ loại hoa hồng. Phía sau hè nhà là vườn cây ăn trái gồm có: mít, xoài, ổi xá lị, nhãn, táo, chanh, cam quýt, thanh long v.v... Thời gian mỗi năm tôi chia làm 2 phần: 6 tháng Xuân Hạ, về quê hương ăn Tết và nghỉ hè. Sáu tháng cuối năm Thu Đông ướt át trở lại Mỹ quốc. Còn thời biểu sinh hoạt mỗi ngày gồm các mục: chơi quần vợt, đạp xe từ nhà xuống biển (đi và về 25 km), bơi lội, tắm nắng, ngủ trưa, nghỉ ngơi và hóng gió tại bãi biển. Độ 3 giờ chiều, tà tà đạp xe trở về nhà ở Diên Khánh. Trên con đường đi về, đôi lúc cao hứng dừng chân ở quán tiết canh vịt ở Cầu Dứa; đôi lúc tấp vào quán nước dừa xiêm cạnh đường; hoặc ghé vào tiệm cà phê có nhạc vàng bên hồ để nghỉ ngơi. Vừa đạp xe, vừa thưởng thức mùi hương thơm của bông lúa xông lên từ cánh đồng ruộng ngọt ngào. Ta đi mà không trông mong đến nơi. Chân ta đạp mà lòng cảm thấy thanh thản, thanh thơi, môi luôn chum chím nụ cười. Hàng ngày, mỗi buổi sáng, thức dậy lúc 6 giờ. Ngồi thanh thản uống trà nóng bên cạnh hòn non bộ. Ngắm cá bơi lội trong hồ nước với các đoá hoa sen hoa súng vừa hé nở. Ngắm các đoá hoa hồng trong vườn với đủ các màu sắc thắm tươi. Thỉnh thoảng có tiếng chim chuột mào hót lên. Tâm tư mình lắng đọng, tĩnh mịch, tưởng như cảnh và người đang lạc vào thiên thai non bồng. Ta cảm thấy "giờ phút hiện tại là giờ phút đẹp nhất" (The best moment is now).

Trước khi chấm dứt câu chuyện "hời hưu dưỡng già", tôi xin mượn 4 câu thơ THIỀN của thầy Nhất Hạnh để thán tặng các bạn AHCC bốn phương trong dịp Xuân về, Tết đến:

*Thức dậy mỉm miệng cười
Hãm bốn giờ tĩnh khôi
Xin nguyên sống trọn ven
Mắt thương nhìn cuộc đời.*